

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО

Кафедра Теорії спорту та фізичної культури

Нерода Н.В.

ЛЕКЦІЯ

на тему **«ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПРОГРАМНО-НОРМАТИВНІ ОСНОВИ
ДЕФЛІМПІЙСЬКОГО СПОРТУ»**

з дисципліни
«АДАПТИВНИЙ СПОРТ»

для студентів за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт
ХІ-й (денна форма навчання), ХІІІ-й с. (заочна форма навчання)

ЛЬВІВ - 2024

1. Організаційна структура та програмно-нормативні документи дефлімпійського спорту.
2. Основні положення Конституції Міжнародного комітету спорту глухих.
3. Загальні технічні правила літніх та зимових дефлімпійських ігор.

1. Організаційна структура та програмно-нормативні документи дефлімпійського спорту

Спортивний рух осіб з ураженнями слуху бере свій початок в діяльності спортивних клубів для осіб з порушеннями слуху, що виникли в Німеччині у 1888 році. З 1924 року, коли в Парижі було проведено перші Всесвітні ігри глухих, розпочалося регулярне проведення міжнародних змагань.

16 серпня 1924 р. на нараді у Ла-Порт-Дорс представники клубів і федерацій осіб з порушеннями слуху Бельгії, Великої Британії, Італії, Нідерландів, Польщі, Румунії, Франції, Угорщини та Чехословаччини заснували Міжнародний спортивний комітет глухих (CISS). Його першим президентом був обраний Ежен Рубен-Алке (1888-1963), який пропрацював на цій посаді до 1953 р.

Таким чином, піонерами адаптивного спорту можна вважати засновників міжнародного спортивного руху для людей з порушеннями слуху Ежена Рубена-Алке (Франція) і Антуана Дрессі (Бельгія).

Рис. 1. Ежен Рубен-Алке

Ежен Рубен-Алке (1884-1963) був автомеханіком за професією, займався велоспортом. Завдяки своїй діяльності, став відомий як «барон де Кубертен» спортсменів з порушеннями слуху. Рубен-Алке розробив своє бачення міжнародних ігор для осіб з ураженнями слуху, подібне сучасним Олімпійським іграм, очолив в Парижі спортивний клуб для глухонімих і заснував Французьку федерацію спорту для осіб з порушеннями слуху. Ідеї про проведення спортивних змагань для людей з ураженнями подібних Олімпійським іграм він представив у своєму журналі «Тихий Спортсмен».

Антуан Дрессі (1902-1998) виходець із сім'ї банкірів і промисловців у Льежі, Бельгія. Наслідувавши сімейні традиції, він став успішним брокером, засновником брокерської фірми. Він також був хорошим спортсменом, бігуном і тенісистом. Антуан Дрессі поділяв бачення Рубена-Алке щодо розвитку міжнародного спортивного руху осіб з порушеннями слуху. Дрессі став Генеральним секретарем Міжнародного спортивного комітету глухих.

Він займав цю посаду протягом 43 років до виходу на пенсію в 1967 році. Протягом півстоліття він був рушійною силою спорту для людей з порушеннями слуху в Бельгії і в світі. Як спортсмен, він вперше завоював бронзову медаль на іграх 1928 року на дистанції 400 метрів, загалом Антуан Дрессі є володарем восьми медалей (в легкій атлетиці і в тенісі в 1928, 1931, 1935 і 1939 роках).

У наступні роки, традиції, створені засновниками спортивного руху осіб з порушеннями слуху, зміцнювалися і розвивалися.

Керівництво міжнародним спортивним рухом глухих згодом здійснювалося Оскаром Ріденом - другим президентом МКСГ (1953-1955), представником Швеції, скульптором, редактором, викладачем.(рис. 2)

Рис.2. Оскар Ріден

Третім президентом МКСГ був Дженс Пітер Нельсен (1955-1961), представник Данії, який присвятив все своє життя розвитку спорту для осіб з порушеннями слуху (рис. 3).

Рис. 3. Дженс Пітер Нельсен

П'єр Бернхард - четвертий президент МКСГ (1961-1971), французький скульптор, учасник Опору під час Другої світової війни, письменник (рис. 4).

Рис.4. П'єр Бернхард

Джеральд М. Джордан (рис. 5) - п'ятий президент МКСГ (1971-1995), американський видавець, педагог Галлодетського університету у Вашингтоні, округ Колумбія. Джеральд М. Джордан є першим Президентом МКСГ, який отримав Олімпійський орден від МОК в 1995 році

Рис. 5. Джеральд М. Джордан

Джон М. Ловетт (рис. 6) - шостий президент МКСГ (1995-2003), представник австралійського уряду, що поклав початок розвитку спорту для осіб з порушеннями слуху в Австралії

Рис. 6. Джон М. Ловетт

Дональда Кей Аммонс (рис. 7) стала сьомим президентом МКСГ (2003-2009), американський педагог, професор Галлодетського університету у Вашингтоні. Вона була призначена виконуючим обов'язки президента після смерті Джона М. Ловетта в 2003 році. На конгресі в 2005 році вона була офіційно обрана на пост президента МКСГ.

Рис. 7. Дональда Кей Аммонс

Крейг А. Кроулі (рис. 8) - восьмий президент (2009-2013) МКСГ, представник Великої Британії, який має великий досвід громадської діяльності. Крейг раніше сам був спортсменом і тренером, засновник і перший президент Союзу спорту глухих Великої Британії.

Рис. 8. Крейг А. Кроулі

Дев'ятим президентом МКСГ (2013-2018 рр.) був В.Н. Рухледєв (рис. 9), шестиразовий чемпіон Дефлімпійських ігор з боротьби, один з десяти топ-спортсменів, володар «премії століття», що вручається спортсменам-дефлімпійцям.

Рис. 9. В.Н. Рухледєв

Ребека Адам (Rebecca Adam) — призначена президентом МКСГ після дострокового виходу на пенсію В.Н.Рухледєва (рис.10). В минулому Ребекка Адам очолювала юридичну комісії МКСД та була засновником комітету «Жінки у спорті».

Рис. 10. Ребекка Адам

Кан Чен (Kang Chen) - десятий президент ICSD (2019-2020), один із діячів спортивного руху глухих у Китайському Тайбеї та організаційного комітету літніх Дефлімпійських ігор у Тайбеї 2009 року. Займав посаду віце-президента ICSD зі світового спорту протягом 2013–2019 рр.

Рис. 11. Кан Чен

Густаво Пераццоло - одинадцятий президент ICSD (з 2021 р.), діяч спортивного руху для осіб з порушеннями слуху у Бразилії. Його офіційно обрано президентом ICSD під час 48-го позачергового конгресу ICSD у Лозанні, Швейцарія. Учасник Дефлімпійських ігор (2009 і 2013 рр.) і Чемпіонату світу з гандболу серед осіб з ураженнями слуху (2008 і 2014 рр.) (Рис. 12).

Рис. 12. Густаво Перацоло

Відповідно з дозволом МОК з 2001 року Всесвітні ігри глухих офіційно називаються Дефлімпійськими іграми, а згідно з рішенням 38-го Конгресу Міжнародного Спортивного Комітету Глухих від 27 лютого 2003 р. запроваджується його нова назва “Міжнародний Дефлімпійський комітет” (International Deaflympic Committee). Міжнародний Дефлімпійський комітет був і є головною керівною організацією спортивного руху осіб з ураженнями слуху.

Основним нормативним документом, що регламентує стратегію розвитку дефлімпійського спорту в світі є Конституція Міжнародного комітету спорту глухих.

В Конституції МКСГ подається **коротка історична довідка** про створення та діяльність цієї організації. А саме, зазначається, що Міжнародний спортивний комітет глухих створений в Парижі 24 серпня в 1924 році на зустрічі спортивних лідерів Бельгії, Чехословаччини, Франції, Великої Британії, Голландії, Угорщини, Італії, Польщі та Румунії. На цій зустрічі було обрано першого президента Ежена Рубена Алке та генерального секретаря Антуана Дрессі.

МОК на 50-ій сесії в Парижі в червні 1955 р. визнав Міжнародний комітет спорту глухих як міжнародну федерацію з олімпійським статусом. У 1966 році МОК нагородив МКСГ Кубком Кубертена за розповсюдження ідей Олімпізму та вагомий внесок в розвиток міжнародного спортивного руху.

Починаючи з 1985 року прапор МОК майорить на усіх літніх та зимових Дефлімпійських іграх разом із прапором Міжнародного комітету спорту глухих. МОК також надав свій офіційний дозвіл на зміну назви змагань з Всесвітніх ігор на Дефлімпійські (Deaflympics) з 16 травня 2001 року.

Штаб-квартира Міжнародного спортивного комітету глухих розташована в Лозанні, Швейцарія.

Важливою тезою Конституції є визначення статусу спортсменів з порушеннями слуху як „культурної та лінгвістичної (мовної) меншини людства, що об’єднана гаслом „Рівність через спорт”.

Згідно ст.2 Конституції бачення МКСГ полягає в тому, щоб надихнути спортсменів з ураженнями слуху і дати їм змогу досягти досконалості та отримати задоволення від занять спортом.

Місія МКСГ, як визнаного в усьому світі найвищого керівного органу, полягає в сприянні залученню осіб з ураженнями слуху до занять спортом і повинна реалізовуватися у відповідності до Конвенції ООН про права людей з інвалідністю.

Цілями Міжнародного комітету спорту глухих є:

- діяти як всесвітній вищий керівний орган для всіх видів спорту для осіб з ураженнями слуху;
- забезпечити успішного проведення літніх і зимових Дефлімпійських ігор, Всесвітніх юнацьких ігор, Чемпіонатів світу та інших спортивних змагань для спортсменів з ураженнями слуху;
- сприяти дотриманню етики та належного управління в спорті для з осіб порушеннями слуху відповідно до Кодексу етики МКСГ, Основних універсальних принципів належного управління МОК, Кодексу олімпійського руху щодо запобігання маніпуляціям під час змагань та Антидопінгового кодексу ВАДА, а також забезпечувати переважання духу чесної гри;
- заохочувати та підтримувати участь спортсменів з ураженнями слуху в усіх спортивних змаганнях;
- забезпечити зростання та силу Дефлімпійського руху шляхом розвитку національних спортивних федерацій глухих у всіх країнах та підтримувати діяльність усіх членів;
- заохочувати та підтримувати ініціативи, які поєднують спорт з культурою та освітою осіб з порушеннями слуху;
- заохочувати та підтримувати розвиток жіночого спорту на всіх рівнях;
- сприяти розвитку спорту для спортсменів з порушеннями слуху без дискримінації за політичними, релігійними, економічними, расовими, статевими ознаками, інвалідністю чи сексуальною орієнтацією.
- захищати чистоту спортсменів і цілісність дефлімпійського спорту шляхом підтримки боротьби з допінгом;
 - підтримувати зв'язок і співпрацювати з МОК, ARISF (Асоціація визнаних МОК міжнародних спортивних федерацій), ВАДА, визнаними МСФ, з будь-якою відповідною організацією чи урядом від імені спортсменів з ураженнями слуху.

Слід зазначити, що завдання і основні принципи діяльності Міжнародного комітету спорту глухих є спільними із завданнями Міжнародного олімпійського комітету та Міжнародного паралімпійського комітету. Подібні завдання в дещо іншій редакції декларуються і іншими керівними організаціями адаптивного спорту.

Реалізація основних завдань Міжнародного комітету спорту глухих відповідно до Конституції має забезпечити зростання кількості учасників

спортивних заходів, а також рівень їх спортивної майстерності. Важливим результатом діяльності Міжнародного комітету спорту глухих має бути зростання економічного рівня забезпечення змагань та їх ефективна організація.

В Міжнародному спортивному комітеті глухих є 4 категорії членства: повні, асоціативні, регіональні, тимчасові.

Повні члени (основні), визнані МКСГ і координують розвиток спорту для осіб з ураженнями слуху в своїх країнах; може бути представлений національною асоціацією спорту осіб з порушеннями слуху, що була присутня на першому Конгресі чи була допущена до повного членства наступними Конгресами у відповідності з Конституцією. Лише одна федерація від країни може претендувати на звання повного члена.

Повні члени мають право: брати участь у всіх змаганнях, заходах і заходах МКСГ; проводити санкціоновані МКСГ змагання та заходи; допускати спортсменів з порушеннями слуху до змагань, затверджених МКСГ.

Асоційовані члени представлені Міжнародними спортивними федераціями спорту осіб з порушеннями слуху, які відповідають за технічні аспекти одного виду спорту, діють згідно принципів олімпізму і Конституції МКСГ. Асоційовані члени мають право: проводити свої власні схвалені МКСГ змагання, узгоджуючи їх зі спортивним календарем МКСГ, який має перевагу.

Регіональні члени представлені Регіональною спортивною конфедерацією осіб з порушеннями слуху, визнаної МКСГ, що діє як незалежна організація зі статутом, який не суперечить і не порушує Конституцію МКСГ.

Тимчасові члени. З метою сприяння їх еволюції та розвитку, тимчасове членство може бути надано національним або міжнародним федераціям спорту осіб з порушеннями слуху, якщо вони відповідають певним критеріям, зокрема: мають статус неприбуткової організації зі статутом, прийнятним для МКСГ; мають президента та більшість членів, які мають порушення слуху; підтримують активну участь і співпрацю в межах МКСГ. Тимчасові члени можуть бути визнані з повними правами протягом п'ятирічного періоду.

Тимчасові члени мають право: допускати спортсменів з порушеннями слуху до змагань, затверджених МКСГ; брати участь у всіх змаганнях, заходах і заходах МКСГ.

Повні, асоціативні та тимчасові члени повинні:

- поширювати та просувати бачення, місію та цілі МКСГ;
- дотримуватися Конституції, Статуту, кодексів, правил і положень, а також усіх рішень МКСГ;
- мати власний керівний комітет із чіткими умовами повноважень, ролями та обов'язками, а також процедурами виборів;
- забезпечити 30 або більше відсотків представництва кожної статі в своєму керівному комітеті;

- мати президента та більшість членів керівного комітету, які є особами з порушеннями слуху;
- підтримувати регулярний і постійний зв'язок з МКСГ;
- бути відкритим для участі всіх спортсменів з порушеннями слуху у відповідній країні та/або у відповідному виді спорту;
- поважати права інтелектуальної власності МКСГ.

В МКСГ є статус **Почесного члена**. За видатні внески в діяльність МКСГ, Дефлімпійські ігри або в Дефлімпійській рух Виконавчий комітет може висунути особу на посаду Почесного члена. Почесні члени мають право бути присутніми на Конгресі МКСГ без права голосу та не можуть займати посаду в МКСГ.

Регіональна конфедерація – об'єднує десять та більше членів за територіальною ознакою, є підпорядкованою МКСГ. Вона проводить регіональні змагання для усіх спортсменів з порушеннями слуху, які проживають в межах цієї території (Азійсько-Тихоокеанська спортивна федерація осіб з порушеннями слуху (Asia Pacific Deaf Sports Confederation – APDSC), Європейська спортивна організація осіб з порушеннями слуху (European Deaf Sports Organization – EDSO), Панамериканською спортивною федерацією осіб з порушеннями слуху (Pan American Deaf Sports Organization - PANAMDES) та Конфедерацією Африканського спорту осіб з порушеннями слуху (Confederation of African Deaf Sports – CADS).

Структура МКСГ. Керівними органами МКСГ є Конгрес (позачерговий Конгрес), Виконавчий Комітет, Виконавча команда, секретаріат, постійні та тимчасові комісії.

Конгрес є вищим керівним органом МКСГ, скликається мінімум раз на 1 рік та є зібранням усіх членів. Конгрес може проводитися очно або в режимі відео конференції. Виконавчий комітет визначає місце та дату. Секретаріат має письмово повідомити членів про місце та дату чергового Конгресу принаймні за місяць.

Повні члени та асоційовані члени можуть подавати будь-які пропозиції щодо пунктів, які слід додати до порядку денного наступного Конгресу. Такі пропозиції мають бути подані в письмовій формі до Секретаріату з коротким поясненням не пізніше, ніж за три (3) місяці до місяця, в якому має відбутися засідання Конгресу.

Повні члени та асоційовані члени можуть подавати будь-які пропозиції щодо пунктів, які слід додати до порядку денного наступного Конгресу.

Повноваженнями Конгресу є:

- виступати вищим органом управління МКСГ;
- визначити напрями розвитку міжнародного спорту осіб з порушеннями слуху;
- обирати членів виконавчої ради, крім голови Комісії спортсменів;
- розглядати та затверджувати пропозиції членів, комісій та виконавчої ради;

- приймати рішення щодо прийняття, призупинення або виключення Членів та окремих осіб;
- переглядати та затверджувати протоколи попереднього Конгресу;
- розглядати та затверджувати фінансові звіти сертифікованого незалежного аудитора;
- розгляд та затвердження регламенту обрання посадових осіб;
- розглядати та затверджувати річні членські внески;
- затверджувати будь-які зміни в країні розташування Секретаріату МКСГ;
- прийняти рішення про розпуск МКСР;
- розглядати та затверджувати звіт Правління;
- внести зміни до Конституції;
- звільняти членів Виконавчої ради, за винятком голови Комісії спортсменів;
- призначати членів комісії з етики та спеціаліста з питань етики МКСГ;
- здійснювати будь-які інші випадкові повноваження, необхідні Конгресу для виконання своїх обов'язків відповідно до Конституції МКСГ.

Передбачено умови проведення Позачергового Конгресу, який скликається за поданням Виконавчого комітету або на вимогу щонайменше однієї третини (1/3) повних членів від щонайменше двох (2) регіональних конфедерацій.

Виконавчий Комітет МКСГ складається з Президента, одного Віце-Президента, , чотирьох членів, чотирьох членів та президентів (або виконуючих їх обов'язки) з кожної регіональної конфедерації, голова Комісії спортсменів.

Члени Виконавчого комітету МКСГ, обрані Конгресом, повинні складатися щонайменше з 30 відсотків кожної статі.

Вік будь-якого кандидата до Виконавчого комітету на момент обрання не повинен перевищувати 70 років..

Усі члени Виконавчого Комітету мають бути особами з ураженнями слуху. Вони обираються терміном на 4 роки. Обрані члени Виконавчого комітету мають право бути переобраними не більше двох термінів.

Виконавчий комітет проводить як мінімум одне (1) засідання на рік.

Виконавчий комітет має такі обов'язки та повноваження:

- реалізовувати політику, узгоджену Конгресом;
- розглядати та давати рекомендації щодо всіх пропозицій, поданих членами та комісіями;
- розробляти та затверджувати регламент відповідно до Статуту МКСГ;
- своєчасно надсилати всім членам, почесним членам і регіональним конфедераціям спорту осіб з порушеннями слуху деталі кожного Конгресу (включаючи дату, місце проведення та порядок денний з усіма матеріалами);
- затверджувати спортивний календар МКСГ;

- повідомити Президента про зв'язки з іншими міжнародними спортивними організаціями, а також іншими органами, які можуть бути необхідними для досягнення або подальшої реалізації будь-яких цілей МСКГ;

- призначати спортивних директорів;

- створювати спеціальні комітети необхідні для виконання своїх обов'язків;

- попередньо затверджувати бюджет і річну фінансову звітність, а також річний звіт сертифікованого незалежного аудитора, які подаються на затвердження Конгресу.

- призначати тимчасових членів Виконавчого комітету для заповнення будь-яких вакансій, які виникають з будь-якої причини, до наступних офіційних виборів, уточнюючи, що таке призначення має бути затверджено наступним Конгресом;

- здійснювати будь-які інші додаткові повноваження, необхідні Виконавчому комітету для виконання своїх обов'язків відповідно до Статуту МКСГ.

Виконавча команда складається з наступних посадових осіб: президент МКСГ; віце-президент; повноважний член, призначений Виконавчим комітетом. Виконавча команда повинна проводити принаймні дві зустрічі на рік.

Виконавча команда має такі обов'язки та повноваження:

- затверджувати чисельність та умови найму Секретаріату;
- погоджує оплату праці осіб, які залучаються виконавчою дирекцією для виконання завдань за її керівництвом;
- здійснювати будь-які інші випадкові повноваження, необхідні Виконавчій команді для виконання своїх обов'язків відповідно до Статуту ICSD;
- призначити Головного виконавчого директора терміном на один (1) рік з можливістю продовження призначення на додаткові періоди для керівництва та управління повсякденною діяльністю Секретаріату; і
- визначати умови найму для такого Головного виконавчого директора та персоналу відповідно до чинного законодавства.

Президент МСКГ очолює Виконавчий комітет та головує на Конгресі.

Обов'язки Президента полягають у:

належному проведенні Конгресу (вчасна подача інформації про Конгрес, наявність кворуму, затвердження порядку денного, дотримання правил і процедур під час конгресу).

Поточна діяльність МСКГ здійснюється відповідними комісіями. Виконавчий комітет створює та підтримує такі постійні комісії, які звітують перед Конгресом: антидопінгова та аудіологічна комісія; комісія

спортсменів; комісія з етики; юридична комісія; спортивна комісія; комісія «Жінки в спорті»; дисциплінарна комісія.

Таким чином, Конституція МСКГ визначає мету, завдання, місію його діяльності, структуру керівних організацій. Зі змісту Конституції випливає відповідність діяльності МСКГ принципам Олімпізма.

Слід відзначити, що на відміну від основних нормативних документів суб'єктів олімпійського руху, в Конституції МСКГ чітко не визначено вимоги до програми Дефлімпійських ігор, процедура допуску атлетів (ліцензування), вимоги до процедури вибору міст-організаторів Дефлімпійських ігор, не регламентовано церемонію відкриття та закриття змагань тощо.

Окрім Конституції до програмно-нормативних документів Дефлімпійського спорту можна віднести: Кодекс етики МКСГ, Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор, Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор та Загальні правила Всесвітніх змагань осіб з порушеннями слуху.

Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор. В змісті цього документу відзначено, що в програму ігор включено індивідуальні та командні змагання з наступних видів спорту: легка атлетика, бадмінтон, пляжний волейбол, боулінг, велоспорт, дзюдо, карате, орієнтування, стрільба, плавання, настільний теніс, тхеквандо, теніс, вільна боротьба, греко-римська боротьба, баскетбол, футбол, гандбол, волейбол та маунтинбайк. Загальна кількість видів спорту – 20. Слід відзначити, що з 2009 року з XXI літніх Дефлімпійських ігор програма розширилася на 5 видів спорту: боулінг, дзюдо, карате, орієнтування, тхеквандо. Порівняно з іншими змаганнями інвалідів, де основу програми складають види легкої атлетики та плавання (понад 40%), для Дефлімпійських ігор характерне переважання спортивних ігор та єдиноборств – 75%. А у програмі XXII Дефлімпійських ігор також відбулися зміни – виключення водного пола та включення нового виду спорту – маунтинбайк.

В цьому документі також зазначено, тільки ті види спорту та види змагань вважаються офіційними, в яких в попередніх і фінальних змаганнях зареєструвалися для участі представники не менше як 5 країн від не менше як 2 Регіональних конфедерацій для чоловіків і жінок. Цим положенням компенсується недостатня регламентація Конституції вимог до видів спорту та видів змагань в програмі літніх Дефлімпійських ігор.

Процедура допуску передбачає встановлення рівня слуху (в т.ч., можливо, і під час ігор), визначення національної приналежності спортсмена. Учасником змагань може бути тільки представник тієї національної федерації за країну якої він виступає. Будь-який спортсмен може бути рекомендований до допінг-тесту. В разі позитивної проби спортсмен дискваліфікується негайно. Якщо спортсмен брав участь в кількох видах змагань, він дискваліфікується тільки в тих, на яких зафіксовано порушення.

Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор. Програма цих змагань включає наступні дисципліни: індивідуальні види спорту –

гірськолижний спорт, лижні гонки, сноубординг та командні види спорту – керлінг, хокей. Загальна кількість видів спорту – 5, що кількісно відповідає іншим змаганням інвалідів в міжнародному олімпійському русі. Кількісні критерії проведення офіційних змагань відповідають вимогам щодо літніх видів спорту.

В **Загальних правилах Дефлімпійських ігор** встановлено періодичність проведення літніх та зимових Дефлімпійських ігор (щочотири роки), визначено вимоги до процедури вибору міста-організатора змагань та визначення термінів проведення конкретних ігор. У літніх та зимових Дефлімпійських іграх для забезпечення їх чинності має приймати участь не менше 5 країн з 2 регіонів.

Спортсменам заборонено використовувати під час змагань слухові апарати та інші засоби. Результати тестування рівня слуху, які представляються спортсменом, мають бути зроблені не пізніше ніж за рік до змагань. Будь-який спортсмен може бути перевірений на допінг. При дискваліфікації спортсмен позбавляється нагород. Термін дискваліфікації чітко встановлюється. Може бути пожиттєва дискваліфікація. У дефлімпійському спорті відсутні вікові обмеження окрім тих, які встановлені спортивною федерацією. Слід відзначити, що аналогічні положення є у тексті Олімпійської Хартії.

Цікавим є положення **Загальних правил** щодо участі спортсменів маленьких країн, що не мають офіційного визнання. Вони можуть брати участь у Дефлімпійських іграх, представляючи Національний олімпійський комітет чи Спортивний департамент своєї країни під прапором МСКГ. Кожна національна федерація спорту осіб з порушеннями слуху може представляти тільки одну команду. Таке положення представлено і в Олімпійській Хартії. Натомість, у Всесвітніх іграх Спеціальних Олімпіад країну може представляти кілька національних програм.

Для включення в програму Дефлімпійських ігор, вид спорту має розвиватися не менше, як в 12 країнах в 2 регіонах для літніх та не менше, як в 6 країнах в 2 регіонах для зимових змагань. Дисципліни в межах окремих видів спорту включаються в програму на підставі подання заявки від 5 країн 2 регіонів.

Загальні правила регламентують також процедуру нагородження спортсменів, церемонії відкриття і закриття змагань.

Таким чином, в організаційній структурі Дефлімпійського руху можна виділити **Міжнародний комітет спорту глухих** – керівну організацію, що визначає стратегію розвитку цієї складової міжнародного олімпійського руху та забезпечує регулярне проведення змагань. (Незважаючи на дозвіл МОК використовувати назву організації – Міжнародний Дефлімпійський Комітет – в усіх документах залишилася назва Міжнародний комітет спорту глухих). МКСГ об'єднує 4 **регіональні конфедерації**. Основними нормативними документами Дефлімпійського руху є: Конституція МКСГ, Загальні технічні правила літніх Дефлімпійських ігор, Загальні технічні правила зимових Дефлімпійських ігор, Загальні правила Дефлімпійських ігор.

Рекомендована література

Основна:

1. Бріскін Ю. А. Спорт інвалідів : [підруч. для студ. ВНЗ фіз. виховання і спорту] / Ю. А. Бріскін. – Київ : Олімпійська література, 2006. – 263 с. – ISBN 966-7133-79-6.
2. Бріскін Ю. А. Адаптивний спорт. Спеціальні Олімпіади : навч. посіб. – Львів : Ахіл, 2003. – 128 с.
3. Бріскін Ю. А. Організаційні основи Паралімпійського спорту : навч. посіб. – Львів : Кобзар, 2004. – 180 с., іл.
4. Бріскін Ю. А. Вступ до теорії спорту інвалідів : навч. посіб. / Ю. А. Бріскін, А. В. Передерій. – Львів : Априорі, 2008. – 70 с.
5. Передерій А. В. Лекція на тему "Історичні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 42 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13880>
6. Передерій А. В. Лекція на тему "Організаційні та програмно-нормативні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 29 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13882>
7. Передерій А. В. Лекція на тему "Методичні основи адаптивного спорту" з дисципліни "Адаптивний спорт" для студентів за спеціальністю 017 "Фізична культура і спорт" XI-й (денна форма навчання), XIII-й с. (заочна форма навчання) / Передерій А. В., Нерода Н. В. - Львів, 2018. - 29 с. <http://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/13885>
8. Передерій А. В. Спеціальні Олімпіади в сучасному світі : монографія / А. В. Передерій. – Львів : ЛДУФК, 2013. – 296 с.
9. Розторгуй М.С. Підготовка спортсменів у силових видах адаптивного спорту : монографія / Марія Розторгуй. – Львів : ЛДУФК, 2019. – 332 с.

Допоміжна:

1. Бріскін Ю. А. Класифікаційні стратегії Паралімпійського спорту / Бріскін Ю. А., Передерій А. В. //Оздоровча і спортивна робота з неповносправними / за заг. ред. Бріскіна Ю., Линця М., Боляха Е., Мігасевича Ю. – Львів : Видавець Тарас Сорока. – 2004. – С. 22–29.

2. Гончаренко Є., Когут І. формування міжнародної системи адаптивного спорту для людей з відхиленнями розумового розвитку //Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2022. – №. 3. – С. 69-74.
3. Гончаренко Є., Когут І. Сталий розвиток Спеціальних Олімпіад: стратегічний план розвитку //Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2021. – №. 4. – С. 59-64.
4. Матвеев С. Ф. и др. Історичні, організаційні та соціальні аспекти розвитку спорту інвалідів. – 2011.
5. Передерій А. В. Теоретико-методичні підходи до періодизації багаторічної підготовки спортсменів у адаптивному спорті / Передерій А. В., Розторгуй М. С. // Спортивний вісник Придніпров'я. –2016. – № 1. – С. 91–95.
6. Розторгуй М. Підготовка спортсменів з інвалідністю на етапі спортивно-реабілітаційної підготовки в силових видах спорту / Марія Розторгуй, Аліна Передерій // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. – 2018. – № 1(41). – С. 61–66.
7. Хіменес Х. Р., Задорожна О. Р. Адаптивний спорт у системі цінностей сучасного українського суспільства. – 2018.
8. *Organizational basics implementation of the programs of Special Olympics / Yevgenij Prystupa, Alina Perderiy, Yuriy Briskin, Maryan Pityn // Harvard Journal of Fundamental and Applied Studies. – 2015, – N 1(7), Vol. 8. – P. 266–272.*
9. Roztorhui M. The training system of athletes with disabilities in strength sports / Mariia Roztorhui, Alina Perderiy, Yuriy Briskin, Olexandr Tovstonoh // Sportlogia. – Banja Luka, 2018. – Т. 14, N 1. – Р. 98–106.
10. Чернявський І. С. Проблеми розвитку адаптивного спорту. – 2015.

Інформаційні ресурси інтернет:

1. Мультимедійне забезпечення лекційного курсу.
2. **Міжнародний паралімпійський комітет** – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.paralympic.org
3. Національний комітет спорту інвалідів України – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.paralympic.org.ua
4. Міжнародна організація Спеціальних Олімпіад – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.specialolympics.org/>
5. Міжнародний комітет спорту глухих – офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.deaflympics.com/>